

αυτοψία, ότι ο Γκόρντον "Εβερστ είχε κεραυνοβοληθή από ένα μυστηριώδες δηλητήριο... Με άλλα λόγια ο φαινομενικά τυχαίος αυτός θάνατος δέν ήταν τίποτε άλλο παρά μιά συγερή δολοφονία!...

Ο Γκλέμπ πήγαινε νά τρελλαθή από την άγωνία του. Μά ποιός λοιπόν είχε δηλητηριάσει μπροστά στα μάτια του τόν 'Αμερικανό Κροΐσο; Αυτή ή σκέψις, σάν ένα πυρωμένο καρφί του τρυπούσε τὸ μυαλό. Γύρισε άσυναίσθητα στους δρόμους καί, κατά τὸ απόγευμα τῆς άλλης ἡμέρας, θρέθηκε έξαντλημένος από τὴν κούρασι καί τὴν άγωνία σ' ένα πάγκο τοῦ Μάτισον Σκουαίρ. Ἐκεί τότε, σάν σέ ὄνειρο, ξαναεΐδε τὴ σκηνή τοῦ θρονιάσματος τοῦ Γκόρντον "Εβερστ στήν ἠλεκτρική καρέκλα κι' ἔπειτα τὸ δειλὸ πλησίασμα τῆς κόρης του καί τοῦ άρραθωνιαστικοῦ τῆς. Μά ὁ Γκλέμπ τώρα θυμόταν καλά, πὼς ἔνω ἡ Μάμπελ εΐχε ένα χαμόγελο σὰ χεΐλη, διασκεδάζοντας με τὴν «τρέλλα» τοῦ πατέρα τῆς, ὁ ὑποκόμης Γκὺ ντέ Φεροντέρ ήταν χλωμός καί τὰ χέρια του ἔτρεμαν καθως ἔδενε τὰ ἔλάσματα στους καρπούς τῶν χεριῶν τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ του. Ο Γκλέμπ τότε, εΐχε μιά ἔμπνευσι. Σηκώθηκε από τὸν πάγκο του, ἔτρεξε σὸ μέγαρο τῆς Πέμπτης Λεωφόρου κι' ἄρχισε σάν τρελλός από τὴν ἔξαψι του νά ἔξετάζη τὰ ἔλάσματα τῆς ἠλεκτρικῆς καρέκλας. Σ' αὐτὰ άσφαλῶς θά ὑπῆρχε τὸ μυστικὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἄμερικανοῦ «βασιλέως». Κι' ἀλήθεια, ὕστερ' από λίγη ὥρα ἔκανε μιά ἔκπληκτικὴ ἀνακάλυψι. Τὸ μυτερὸ σιδεράκι τῆς πόρπης ἑνός λουριοῦ πὺ ἔσφιγγε τὸ δεξι ἔλασμα, εΐχε ένα παράξενο πράσινο χρῶμα. Αὐτὸ τὸ σιδεράκι ήταν σάν ένα κοντὸ καί μυτερὸ καρφί. Ο Γκλέμπ, σκανδαλισμένος, ἔξῆτασε τὶς πόρπες τῶν άλλων λουριῶν καί σέ καμμιά από αὐτῆς δέν ἀνακάλυψε κανένα άλλο πράσινο χρῶμα. Ἐκοψε λοιπόν τὴν πόρπη τοῦ λουριοῦ τοῦ δεξιοῦ ἔλάσματος καί τὴν ἔδωσε γιά χημικὴ ἀνάλυσι. Τ' ἀποτέλεσμα ήταν ἔκπληκτικὸ. Ἡ πόρπη ήταν δηλητηριασμένη. Τὸ μυτερὸ καρφί τῆς ήταν ἀλειμμένο μ' ένα κεραυνοβόλο δηλητήριο.

Ποιός λοιπόν ήταν ὁ δολοφόνος τοῦ Γκόρντον "Εβερστ; Ο Γκλέμπ δέν ἔδιστασε νά ὑποψιασθῆ τὸν ὑποκόμητα Γκὺ ντέ Φεροντέρ. Κανείς άλλος ἔκτός από τὴ Βιρτζίνια "Εβερστ καί τὸν άρραθωνιαστικὸ τῆς δέν ἤξερε ὅτι ὁ «βασιλεύς» τοῦ σαπουνοῦ ἔσκόπευε νά καθῆση πάνω στήν ἠλεκτρική καρέκλα, γιά νά δείξη στους καλεσμένους του πὼς πεθαίνουν οἱ κατάδικοι στὶς φυλακῆς τοῦ Σίγκ - Σίγκ. Αὐτὸς λοιπόν εΐχε ἀλείψει με δηλητήριο τὸ μυτερὸ καρφί τῆς πόρπης κι' αὐτὸς πάλι εΐχε τρυπήσει μ' αὐτὸ τὸ χέρι τοῦ Γκόρντον "Εβερστ κ' εΐχε μπάσει ἔτσι μέσα σὸ αἷμα του τὸ δηλητήριο τὴν στιγμή πὺ ἔδενε τὸ ἔλασμα σὸ δεξί του χέρι!...

Ο Γκλέμπ ἀφηγήθηκε σέ λίγο ὅλες αὐτῆς τὶς ἀνακαλύψεις στὸν ἀνακριτὴ Μάκ Ἄλλαν κι' ἐκεῖνος δέν δυσκολεῦθηκε νά θεωρήση ὑποπτὺ τὸν Γάλλο ἀριστοκράτη καί νά τὸν ἀναγκάση νά ὁμολογήση τὸ ἔγκλημά του.

Σκοπὸς τοῦ Γκὺ ντέ Φεροντέρ ήταν νά θγάλη από τὴ μέση τὸν «βασιλέα» τοῦ σαπουνοῦ γιά νά παντρευτῆ γρήγορα τὴν κόρη του καί νά πάρη σὰ χέρια του ὅλη τὴν διαχειριστὴ τῆς κολοσιαιᾶς προίκας τῆς καί τῆς κληρονομιάς τοῦ πατέρα τῆς.

Περιττὸ εἶνε τώρα ν' ἀναφέρη κανείς ὅτι ἡ Βιρτζίνια "Εβερστ ἐπέστρεψε τὴν μοιραία ἠλεκτρική καρέκλα στὶς φυλακῆς τοῦ Σίγκ-Σίγκ. Σήμερα δέ τὸ μακάθριο αὐτὸ «ἔπιπλο» βρίσκεται σὸ Ἐγκληματολογικὸ Μουσείο τῆς Νέας Ἰόρκης.

ΟΥ'ΙΛΛΙΑΜ ΧΑΡΡΙΣ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ

Σ τὴν ἔκθεσι πὺ ἔγινε σὸ Παρίσι τὸ 1855, ὁ διευθυντῆς ἑνὸς μεγάλου τυπογραφείου τῆς Πετροπόλεως, ὁ Ράϊσελ, εΐδε, μεταξύ τῶν άλλων ένα τυπογραφικὸ θαῦμα πὺ τοῦ προκάλεσε ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν. Ήταν ένα μικροσκοπικὸ βιβλίο, ὄχι πὺο μεγάλο από γραμματόσημο, καλλιτεχνικώτατα τυπωμένο, μά καί πολὺ εὐανάγνωστο. Κάθε σελίδα εΐχε 17 γραμμῆς. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ήταν τὸ λεγόμενον «Εὐαγγέλιον τῆς Λυῶν».

Ο Ράϊσελ ἔδήλωσε τότε πὼς οἱ τυπογράφοι του ήταν ἱκανοὶ νά κάμουν μεγαλύτερο θαῦμα. Καί ὅταν ἐπέστρεψε στὴ Ρωσία ἔξέδωσε τοὺς μύθους τοῦ Κρύλωφ, σέ πὺλὺ μικρότερο σχῆμα. Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἔχει πάχος χαρτονίου χρωματιστὸ, ἔξωμύλο καί τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως, με 87 σελίδες από 22 γραμμῆς ἡ κάθε μιά. Τελευταία θρέθηκε σέ μιά βιβλιοθήκη ὅπου εΐχε σχεδὸν λησμονηθῆ, καί τώρα εἶνε ἔκτεθειμένο στὴ Μόσχα. Δέν ὑπάρχει δέ καμμιά ἀμφιβολία ὅτι εἶνε τὸ μικρότερο βιβλίον τοῦ κόσμου!

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπῆς πρὸς τὰς ὑποσχῆσεις του ἔξακολουθεῖ νά ἐκδίδη, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του ένα ἔκλεκτὸν αἰσθημαντικὸν ρωμάντζο μηνιαίως. Αἱ ἐκδόσεις μας αὐταὶ θά συνεχισθοῦν καί εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπήν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θά ἔκτιμῆση καί θά ὑποστηρίξη τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν. Καί αὐταὶ αἱ ἔφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἔξακολουθεῖ καί θά τὰς ἔξακολουθήσῃ καί εἰς τὸ μέλλον κομψᾶς, ἐπὶ ἔκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἔξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Προσεχῶς θά κυκλοφορήσῃ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Πῶλ Φεβάλ - πατρὸς «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ».

Μέχρι σήμερον ἔξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἔκλεκτὰ ἔργα:

- “ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,
 “Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,
 “Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,,
 “ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,
 “ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,
 “Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,
 “ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,
 “ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
 “ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
 ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ
 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ
 Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

“Οσοι δέν ἐπρυλάβατε νά προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νά τὰ πάρετε από τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, με 4 οἰαδήποτε δελτία καί δραχ. 8.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπὶ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τὴν ἀναγνώστας μας με τὰ ἴδια δελτία καί δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καί 6 δραχμᾶς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἔξῃς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΛ

Καί ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ

Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

(καί 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καί τὰ ὀκτώ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΕΤΟΥ,,

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καί 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιούνται ὁμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νά τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας από τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δέν θά σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τὴν Πρακτορεία τῶν ἔφημερίδων.